

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

„Analýza koncepcí komunitního plánování v České republice na příkladu sociálních služeb“

Bc. Ludmila Kolářová, veřejná a sociální politika FSV UK Praha, leden 2008

Obsah diplomové práce studenty plně koresponduje s jejím názvem. Po úvodu jsou v kapitole 2. dobře formulované i graficky znázorněné cíle práce. Poněkud naprázdno vyznívají formulované otázky, které nejsou zasazeny do rámce předmětu zkoumání a není s nimi v průběhu práce blíže pracováno, obecně zmíněny jsou jen v závěru práce. U výčtu některých používaných metod je zmíněna konkrétní aplikace, jinde vztah k práci chybí (např. Analýza aktérů). Za ocenění rozhodně stojí autorčina bohatá aktivita při sběru informací od zainteresovaných odborníků i účast na významných konferencích k tématu v roce 2007.

Studentka prokázala výbornou orientaci v teoriích vztahujících se ke komunitnímu plánování. Ve své 3. kapitole popisuje různé formy demokracie, význam sociálního kapitálu, pojetí občanské společnosti a občanskou participaci rozebírá od řady českých i zahraničních autorů, např. zajímavý je teoretický model zapojování veřejnosti od Sherry Arnsteina i praktický návod od občanské společnosti Agora Central Europe. Autorka k této pasáži neopomenula dodat výčet relevantních dokumentů – právních předpisů ČR i mezinárodních smluv a deklarácí.

Kapitola 4. Komunitní plánování je rovněž logicky strukturovaná a obsahově bohatá, rozebrán je zde přístup ke komunitnímu plánování ve Velké Británii a dále využitelnost této metody v sociálních službách v České republice, a to jak v probíhající praxi tak v právním rámci. Pro orientaci čtenáře je velmi užitečné úvodní definování používaných pojmů v jednotlivých částech kapitoly jako např. komunita, komunitní plánování, sociální služby. Pozornost je věnovaná rovněž aktérům procesu komunitního plánování i jeho principům (kapitola 4.2). Současně je obohacující autorčino připomínání souvislostí jako např. pojem „komunitní plánování“ a „plán rozvoje sociálních služeb“ v části 4.2.

Rozbor komunitních plánů ve městech Písek, Žďár nad Sázavou a Kadaň přináší kapitola 5. Města vybrala autorka pečlivě tak, aby vyjádřila i různost přístupů jednotlivých odborných organizací, kteří se na tvorbě komunitních plánů v ČR podílejí. Každý ze tří vybraných metodických přístupů ke komunitnímu plánování hodnotí dle uplatnění jeho principů a dvou vybraných kritérií kvality, což poskytuje čtenáři přehlednou možnost

porovnávání. Nápadité je vyjádření hodnocení v bodové škále a to jak v textu, tak v souhrnné tabulce v příloze č. 4, avšak práce postrádá popis metodiky udělování bodů.

Závěr:

Celkově hodnotím práci jako výbornou, nemá žádné formální nedostatky ani hrubé obsahové chyby. Práce je zpracovaná velmi odborně, logicky a strukturovaně. Studentka projevila zaujetí k tématu komunitního plánování a přináší zajímavý vhled do implemetace této metody v České republice, čehož lze využít i pro budoucí návrhy na zlepšování využitelnosti v praxi.

Návrh tématu k obhajobě:

Studentka ponechává otevřený závěr o budoucnosti metody komunitního plánování sociálních služeb. Přesto by mohla na základě získaných poznatků odpovědět, jak by si ideální použití metody komunitního plánování v ČR představovala, zda by se např. měla aplikovat na více oblastí než jen sociální služby, zda by byly potřebné jiné právní úpravy či kteří aktéři by měli v procesu vystupovat a jak by se měli chovat?

Zpracovala dne 30. ledna 2007:

Mgr. Kristýna Čermáková,

referentka odboru sociálních služeb MPSV

a studentka doktorského programu Veřejné a sociální politiky FSV UK Praha